

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

شرارت‌های عصر ما و تلاش بمنظور گسترش آگاهی نظامیگری تکرار عملکردها، تغییر مهره‌های بازی و پیامدهای پالیسی فاجعه بار تعمیق بحران اقتصادی - سیاسی "امارت" و تداوم بحران مشروعیت

نحوه رویکرد نظام سیاسی بمنظور ثبات و همگرایی در حیات اجتماعی
پرطنین‌ترین بیانیه‌ها و اما بیصدا ترین و مخفی‌ترین تصمیم‌ها
چگونگی ساختار اقتدار قومی در میهن عزیز ما افغانستان
ضرورت تدوین ستراتیژی پس از جنگ برای کشور ما

در شرایط و وضعیت امروزی با توجه بر شد فکری و آگاهی عمومی ملت‌های جهان، نفوذ، سلطه و بدست آوردن مستعمرات از راه لشکرکشی‌های نظامی باسانی امکان پذیر نمی‌باشد، چه در صورت اجراء، هزینه‌های هنگفتی را بر مهاجمان تحمیل می‌نماید و بهمین سبب بیش از یک سده است که استعمارگران روش نفوذ در کشورها را تغییر داده‌اند و از طریق سیاست‌های فرهنگی (با عناوین تبلیغ مذهبی، رواج تکنولوژی، ترویج بهداشت و...) تلاش می‌ورزند باهدف شوم خویش برسند. زیرا فهمیده‌اند که مهمترین راه نفوذ در فرهنگ آنان و استحاله درونی آن است. آنان میخواهند ارزش‌های مورد پسند خود را ارزش‌های مترقی جلوه دهند تا بتوانند آن را جایگزین معیارهای بومی و ملی ملت‌ها سازند که در فرهنگ ملت‌ها این اقدامات بمثابة هجوم فرهنگی تعبیر می‌گردد. پس عمل جایگزینی فرهنگ و طرز تفکر دلخواه زمام داران دولتی با فرهنگ و باورهای خودی بشکل هوشیارانه که بتواند یک ملت و جامعه را نسبت بفرهنگ خود بیگانه و مطیع غرایض حاکمان جامعه نماید، در نوع خود "تهاجم فرهنگی" محسوب میگردد. یکی از مفاهیم اصلی در علم سیاست، مفهوم قدرت می‌باشد. اهمیت قدرت در علم سیاست بقدری بالاست که اساس قدرت را موضوع علم سیاست می‌دانند و قدرت در علم سیاست یعنی توانایی دارنده آن برای وا داشتن دیگران به تسلیم در برابر خواست خود بهر شکلی که ممکن باشد. در اینباره می‌توان گفت که تحمیل، تخریب و تسلیم فرهنگی نیز در مورد، قابل بحث می‌باشد.

آیا باین نکته توجه نکرده‌اید که شهروندان کشور نسبت به جنگ بی تفاوت شده‌اند؟ در شرایط کنونی و وضعیت امروزی اگر فردی و یا افرادی، پیامی را در مورد اینکه در کشوری و یا در منطقه ایی از جهان درگیری مسلحانه و یا جنگ آغاز گردیده، مشاهده نمایند، اکثریت بگونه بسیار عادی و ساده ای به مطالعه و بررسی موضوعات و مسایل دیگری مبادرت می‌ورزند. عده ای هم ادعا می‌نمایند که چگونگی حوادث و وقایع در کشور عزیز ما مانند قبل و گذشته‌ها وحشتناک نمیباشد. اما نباید از یاد برد که دیروز گلوله باری ادامه داشت، امروز هم چنین امری تکرار گردیده و فردا هم چنین خواهد بود. در امتداد سال‌های متمادی درگیریهای مسلحانه در کشور عزیز ما افغانستان، شهروندان این مرز و بوم متأسفانه به درگیری‌های کنونی و جنگ خوگرفته‌اند. علاوه بر آن، در داخل و از لحاظ درونی آماده جنگ می‌باشند، که با چنین وضعیتی، در مجموع شاهد فروپاشی آگاهی عمومی می‌باشیم. ما آماده ایم، زیرا به پیروزی خویش اطمینان داریم و خوب می‌دانیم که سربازان و افسران به جنگ رفته و ما از طریق صفحات تلویزیون شاهد درگیری‌های مسلحانه می‌باشیم. شهروندان کشور نیز آماده‌اند به پیشواز حوادث بشتابند، چون به پیروزی خویش اطمینان دارند، اما نبود جنگ از جمله بمثابة مهمترین و عمده ترین آرزومندی آنها محسوب می‌شود. اغلب در مورد حافظه ژنیتیکی صحبت می‌گردد، اما در این مورد و در چنین سطحی، حافظه کوتاهی می‌نماید. در شرایط و اوضاع و احوال کنونی و حاضر،

این مهم نمی باشد که در کدام کشور و منطقه ایی از جهان ساکن بوده و بود و باش می نمایی، در آسیا، اروپا، در امریکا، روسیه، چین، هند، برآزیل و یا کشوردیگری از کره زمین، اما بیماری روحی نظامیگری و تمایل بحل و فصل مشکلات اقتصادی، سیاسی و برطرف نمودن سایر معضلات موجود، آنهم بگونه ریشه یی، سریع و بدون هزینه و وارد گردیدن زیان خاصی، بتدریج جهان را در مجموع بیک اردوگاه بزرگ نظامی مبدل خواهد نمود.

اما در مورد چگونگی عملکرد ایالات متحده در افغانستان باید افزود که واشنگتن، با فراخواندن نظامیان پنتا گون از اراضی کشورما، واقعن فاجعه بیار آورد. با فراخواندن شتابنده و توأم با عجله نظامیان یاد شده از کشور اما، سرزمین ویرانه ای را با مقادیر وسیع و هنگفت سلاح و مهمات جنگی و نظامی بجا گذاشتند.

در شرایط و وضعیت اینچنینی، شهروندان کشور، هر کدام بنوبه خویش ناگزیرترک کشورآبایی و اجدادی شان شدند. نظامیان امریکایی پس از بازگشت به کشورشان، خلأهایی از خود بجا گذاشته که سبب ساز شکل گیری معضلات عدیده ای شده، چالش های بوجود آمده از چنین وضعی از جمله در امر مبارزه با تروریسم، جلوگیری از تولید و قاچاق مواد مخدر، خنثا سازی انجام جنایت های سازمان یافته و... نیز دست ناخورده باقی مانده و همه بحال خودش رها گردیده و با کمال تأسف که در کنار اینهمه، بنیادگرایی مذهبی نیز بیش از پیش فربه و چاق گردید.

شهروندان میهن عزیزما، بویژه در وضعیت و شرایط کنونی بیش از هر زمان دیگر به کمک ها و معاونت های بشردوستانه اشد نیاز دارند. نبود سرمایه و وجوه مالی در بانک های کشور و تجارت مواد مخدر و قاچاق سلاح دورنمای کشور را درهاله ای از ابهام قرار می دهد. ضرورت آن احساس می گردد تا واشنگتن به آزاد سازی سرمایه های منجمد شده کشور بگونه مرحله وار مبادرت ورزیده تا بیش از این، از تعمق و وسعت بحران بشری در کشور جلوگیری بعمل آید.

همه خواستار آنند تا افغانستان مستقل، آزاد و واحد با موجودیت حاکمیت دموکراتیک در این منطقه حساس جهان همچنان به موجودیت خویش ادامه دهد. خوب بخاطر داریم که با فراخواندن نظامیان امریکایی از کشور ما، "طالب" ها با استفاده از شرایط و وضعیت، آنهم بگونه سریعی باشغال و تصرف واحدهای اداری و بزرگ شهرهای کشور از جمله کابل مبادرت ورزیدند. آنها بتاریخ ۲۴ ماه اسد سالروان بکابل وارد شده، کاخ ریاست جمهوری را متصرف گردیده و از ختم جنگ و درگیری های مسلحانه خبر دادند. اما یگانه نیرو ("جبهه مقاومت ملی افغانستان")، مبارزه مسلحانه علیه "طالب" ها را همچنان ادامه دادند.

نباید فراموش خاطر ما گردد که تبلیغات کارخویش را کرده است، از طریق صفحات تلویزیون در مورد توانمند ی های قوت های مسلح کشور صحبت نموده و در مورد آن بیانیتهای بلند بالایی ایراد گردیده، از مصونیت مرزهای کشور داد سخن بمیان آمده، از تفوق مؤثریت سلاح های موجود در قبال توانمندی های مخالفان سخن می گویند، اما هیچکسی باین واقعیت حتما فکر هم نمی نماید که فردی که در نتیجه فروریختن بمب و یا توسط گلوله باری و یا انفجار مینی از زندگی ساقط می گردد، برایش این مسأله مهم نمی باشد که توسط چه گلوله ایی و یا انفجار کدام نوع بمبی، بزندگی اش خاتمه بخشیده اند، بلکه این واقعیت برایش دردناک بوده و این پرسش ذهن و روانش را می آزارد که چرا اینهمه ویرانی و اینهمه کشتار و بخاک و خون کشیدن هموعان، همچنان وبلا درنگ تداوم حاصل می نماید؟

بسیار هم اتفاق افتاده که برخی ها، دیگران را بدلیل نیات مغرضانه در قبال وضعیت کنونی کشور، بویژه در قبال "طالب" ها متهم می نمایند. بلی، شهروندان عزیز کشور ما قابل عزت و احترام می باشند، اما ابراز تنفر از "طالب" ها، بخودی خود، نتیجه عملکردهای آنها می باشد. با بررسی وضعیت کنونی و از اینکه چگونه آگاهی شهروندان میهن عزیزما دوباره قالب بندی می گردد، بایست آزرده و متأسف بود.

قابل تذکر پنداشته می شود که "طالب" ها با سایر شهروندان باشنده ولایت های صفحات شمال کشور به مبارزه و تداوم مخالفت هایی همچنان ادامه میدهند. همزمان با آن، در اراضی و قلمرو متعلق به کشور ازبکستان، گروه های تروریستی "داعش"، روزتا روز به سربازگیری و تداوم عملیات دهشتگرانه در افغانستان همچنان ادامه می دهند. دولت جدید در کشور بگونه معمول بروش های سرکوبگرانه و اجبارتکیه مینماید. "طالب" ها از جمله با ساکن پبنتون ها در درآب و خوش تیپه ولایت جوزجان مبادرت ورزیده و ازبک ها و ترکمن های ساکن در آنجا را مجبور به ترک اجباری منازل بود و باش شان نمودند.

مخالفت های ازبیک ها، بویژه پس از آنکه "طالب" ها صدها خانوار از شهروندان شیعه و هموطنان هزاره ما را مجبور به ترک منازل و محل های بود و باش شان در پنج ولایت کشور نمودند، بیش از پیش وسعت حاصل نمود. با وجود اینهمه، "طالب" ها شاهد آن می باشند که چسان افغان های ناراض از وضعیت کنونی، دسته دسته به صفوف گروه تروریستی "داعش" می پیوندند. در امتداد سه ماه پسین، قوت های محلی "دولت اسلامی" (ولایت خراسان)، بگونه ایی به تشدید اقدامات تروریستی در کشور متوسل گردیده و بایجاد ساختار های تشکیلاتی شان در کشورهای آسیای میانه نیز آغاز نمودند.

بربنیاد بررسی های بعمل آمده در پایان سال ۲۰۲۱، حاکمیت "طالب" ها بمتابۀ منبع تهدیدهای تروریستی برای دول کشورهای همجوار محسوب گردیده و چنین تصور میشود که مشکل و معضل یادشده که حتا با اقدامات بشردوستانه و موارد جداگانه ای از این قبیل قابل حل و فصل نمی باشد.

متذکر باید گردید که دسته بندی تروریستی "القاعده"، موفقیت "طالب" ها و استقرار مجدد "امارت" در کشور ما را بمتابۀ الگویی بمنظور تصاحب قدرت می پندارد. اما بخاطر باید داشت که در چنین فرصتی و بویژه با استقرار "امارت" در اراضی میهن ما، کشورهای آسیای مرکزی بمتابۀ مساعدترین مکان و مناسبترین محل بمنظور تداوم جهاد آنها پنداشته میشود. همچنان در نظر باید داشت که گروه های متنوع و رنگارنگ تروریستی با گردآوری بنیادگرهای مذهبی در صدد آن می باشند تا با استفاده از وضعیت، پس از سوریه، کشور عزیز ما را بمتابۀ محل مناسبی بمنظور ایجاد و پایه گذاری حاکمیت بنیادگرها انتخاب نموده و طرفداران شان را به پایه گذاری و گسترش حاکمیت اینچنینی در کشورهای دیگر نیز ترغیب نمایند.

از همان آغاز، اصل بقدرت رسیدن مجدد "طالب" ها در امتداد سالروان در کشور، فقط نزد عده ایی از افراد کوتاه بین سبب ایجاد خوشبینی محتاطانه گردید. "طالب" ها در امتداد ۲۰ سال به درگیری های مسلحانه در کشور همچنان ادامه داده که در نتیجه، "اقتصاد فلج"، فاجعه انسانی، بی ثباتی اوضاع، فقر، بیکاری و مهاجرت ها و جابجایی های اجباری و... را می توان بمتابۀ پیامدهای آن محسوب نمود که حتا میتواند اسباب بی ثباتی کشورهای همجوار را نیز فراهم نماید.

تحولات مشابه در کشور چهل میلیونی ما، قبل از همه، برفع دسته بندیهای تروریستی موجود در اراضی کشور می باشد که بگونه قطعی، جامعه جهانی آنرا مناسب بحالش نمی پندارد. سازمان ملل امیدوار است تا در سال ۲۰۲۲ مبلغ ۴,۵ میلیارد دالر بمنظور کمک و معاونت به مستحق ترین افغان ها اختصاص دهد که در نوع خود بمتابۀ بزرگترین عملیات کمک رسانی سازمان ملل محسوب می گردد. در مورد موضوعات مربوط به مسایل بشر دوستانه بایست متذکر گردید که بتاريخ ۲۲ ماه اکتبر سالروان، شورای امنیت سازمان ملل، قطعنامه ایی در مورد ضرورت رعایت حقوق بشردر کشور ما را نیز تصویب نمود.

در امتداد بیشتر از چهار ماه حاکمیت، "طالب" ها قادر گردیدند تا سلسله ای از لوایح اجتماعی و بخشی از قوانین و مقررات منطقه ایی را بگونه کلی تصویب نموده که وضعیت و اقدامات اینچنینی، بآنها و حاکمیت آنها بمفهوم محدود کلمه ویژه گی های منحصر بفرد و ویژه ایی می بخشد. این مسأله قابل یاددهانی پنداشته می شود در حالی که جامعه جهانی اصل برسمیت شناختن "طالب" ها را به تعویق انداخته است، اما با بعقب افتادن و یا محدود نمودن کمک های جامعه بین المللی، بایست به انتقال معاونت های بشردوستانه تداوم بخشیده شود تا از عمق بیشتر بحران در کشور جلوگیری بعمل آید. "طالب" ها ادعا می نمایند که آنها در امتداد زمانی حاکمیت پسین شان در کشور، این واقعیت را عملن باثبات رسانیدند که مستحق کسب مشروعیت بوده و در وضعیت کنونی، هیچ جاگزینی برای آنها اصلن وجود ندارد.

سیسرون در مقطع زمانی حیاتش اظهار نمود که هر فردی، گروهی و افراد و گروهایی، اصول و مقررات منحصر بفرد خود شان را دارند.

بنابراین، اصلن نباید تعجب نمود که "طالب" ها نیز بطرح قوانین وضابطه هایی در داخل محدوده کشور میبادرت ورزند. بنابراین، بدون آنها می توان جنگید و اما بدون آنها نمی توان دولت را مدیریت نمود.

بربنیاد گزارش های منتشر شده، ویلیام اویست، نماینده ویژه ایالات متحده برای کشور ما اظهار نمود که اصل برسمیت شناختن حقوق زنان، اقلیت های ملی و مهمتر از همه، قالب بندی و تنظیم دسته بندی های مسلح در چهارچوکات اردوی منظم، در نوع خود، از جمله شرایط برسمیت شناختن حاکمیت "طالب" ها در افغانستان محسوب می گردد.

در امتداد ماه سنبله سالروان، "طالب"ها از تعویض وزارت زنان به وزارت امر بالمعروف و نهی از منکر خبر دادند که اعتراض های گسترده زنان کشور را ببار آورد. نباید فراموش نمود که مسأله تحصیل و آموزش دختران کشور نیز در هاله ای از ابهام قرار دارد. شایسته بنظر نمی رسد که نیمی از بیکر جامعه را از حق تحصیل، آموزش و انجام کار و خدمت در ادارات دولتی و سایر بخش های اجتماعی محروم نمود.

باین واقعیت بایست گردن نهاده شود که در کشور عزیز ما افغانستان، هنجارهای قانونی دستخوش تغییر گردیده، از جمله بر بنیاد تصمیم "طالب"ها، یکی از جمله سه زبان رسمی کشور، زبان ازبکی پس از این از مجموعه زبان های رسمی کشور حذف و بمتابۀ زبان رسمی پنداشته نشده که بر بنیاد آن، صرف دو زبان پشتو و دری بمتابۀ زبان های رسمی کشور پذیرفته می شود.

در کنار سایر مسایل گفته آمده، قابل تذکر پنداشته می شود که مقامات کنونی "امارت" بیشتر به مرمت پرهزینه اعاده مجدد اردوی کشور علاقمندند. مراجع یادشده، بویژه در ایام پسین درصد احیاء و جمع و جور نمودن قوت های نظامی کشور و ایجاد و وسایل فشار مبادرت ورزیده و بگفته معروف اما "در مورد توزیع کیک میان شهروند ان نیازمند کشور اصلن علاقه ای ندارند."

"طالب"ها در امتداد ماه اسد سالروان، به تصرف قدرت و ایجاد حاکمیت طالبانی در کشور مبادرت ورزیدند که در نوع خود بمتابۀ کانون تشنج و انجام اقدامات و عملکردهای مسلحانه در کشورهای دیگر بویژه علیه کشورهای همجوار پنداشته می شوند.

در امتداد روزهای پسین، قوت های مرزی "طالب"ها در منطقه مرزی با پاکستان واقع در ولایت نیمروز کشور، مانع اقدامات نظامیان پاکستانی مبنی بر ایجاد و اعمار پوسته های امنیتی آن کشور شدند.

بر بنیاد اطلاعات منابع خبری، از جمله "تسنیم" واقع در نیمروز اعلام نمود که قوت های "طالب"ها از ایجاد و اعمار پوسته های امنیتی پاکستان در اراضی متعلق به کشور ما جلوگیری بعمل آوردند. منابع خبری گزارش دادند که نظامیان پاکستانی بگونه گستاخانه ای بمنظور ایجاد و برپایی پایگاهی در نزدیکی منطقه چهار برجک ولایت نیمروز اقدام نموده اما "طالب"ها مانع این کار شدند. منابع مطلع همچنان اطلاع دادند که نظامیان پاکستانی در عمق ۱۵ کیلومتری اراضی کشور ما بایجاد و ساخت و ساز پایگاهی مبادرت ورزیدند، اما مقامات محلی در چهار برجک، از ارائه اطلاعات بیشتر در مورد خودداری ورزیدند.

مدتی قبل گزارش گردید که نیروهای ویژه "طالب"ها، حصار مرزی اعمار شده توسط نظامیان پاکستانی در امتداد خط فرضی "دیورند" در منطقه لعل پور را تخریب نمودند.

بر بنیاد گزارش های وسایل اطلاعات جمعی در ولایت ننگرهار، نظامیان پاکستانی در صدد آن شدند تا در نوار مرزی کشور ما با پاکستان بایجاد تأسیسات نظامی مبادرت ورزند، اما با مقاومت نظامیان "طالب"ها مواجه گردیدند.

اما با موجودیت مناسبات و مراودات قدیمی و تاریخی میان کشورهای یادشده، از موجودیت مشکلات جدید نیز نباید چشم پوشی بعمل آید. چه، با تغییر و تبدیل و معاوضۀ قدرت بویژه در کشور ما، خلای قانونی بوجود آمد. بر بنیاد اظهارات بسیاری از کارشناسان، سایر کشورهای آسیای مرکزی، هر کدام بنوبۀ خویش حتا با موجودیت بدیهی ۶۲ میلیون دالری جانب افغانی، اما سطح انتقال انرژی برق بکشور ما را همچنان حفظ نمودند.

کشور عزیز ما افغانستان بگونه سنتی به مهمترین وارد کننده انرژی برق از کشورهای ازبکستان و قزاقستان، مبدل گردیده است.

اما با وجود اینهمه، نباید فراموش نمود که بویژه در امتداد مدت زمان پسین، گرسنگی، سرمای شدید و در کنار اینهمه، درگیریهای مسلحانه، مجموعه معضلات موجود در کشور پنداشته شده و با موجودیت چنین وضعیتی، شرایط کنونی کشور را می توان خطر آفرین توصیف نمود.

وضعیت و شرایط زندگی شهروندان عادی کشور با کوهی از مشکلات و معضلات مواجه میباشد. اکثریت قریب بتمام شهروندان کشور از گرسنگی رنج برده و در مرگ و زندگی دست و پا میزنند. آنها نمی توانند به دستیابی بکار و مصروفیتی امیدوار باشند. حتا افراد و اشخاصی که بوظیفه و مشغولیتی گماشته شده اند، چندین ماه می شود که حقوق و دستمزدی دریافت ننموده اند. کسانی که از امکانات حداقلی برخوردار بودند، کشور را ترک نموده و بمتابۀ مهاجر در نقاط مختلف جهان سرگردان می باشند.

با موجودیت وضعیت اینچنینی، خطر ریشه گیری تروریسم و انتقال آن به کشورهای همجوار افغانستان نیز

عملن موجود می باشد. بر بنیاد آمار بنشر رسیده، همین اکنون در صفحات شمال کشور بتعداد ۳۰ - ۵۰ هزار تن از جنگجویان مسلح گروه بندی های مختلف موجود می باشند. قبل از اینکه دیر شود، بایست در صدد چاره شده و راه حل منطقی و پذیرفتنی برای همه شهروندان کشور جستجو گردد. زمان توقف ناپذیر است و رنج های کشور ما نیز بیگران.

یکشنبه ۱۲ ماه دی سال ۱۴۰۰ خورشیدی